

پوخته ی :

کتاب المِحَنَةِ

مِحنة أبي عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل الشَّيباني رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

رِوَايَةُ وَلَدِهِ أَبِي الْفَضْلِ صَالِحٍ (ت ٢٦٥ هـ)

بِرِوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ الْإِسْفَرَايْنِيِّ عَنْهُ

وَيَلِيهِ مِنْ عَمَلِ الْمُحَقِّقِ

الْمُسْتَدْرَكِ مِنْ كِتَابِ الْمِحنةِ رِوَايَةُ أَبِي الْفَضْلِ صَالِحٍ

لِلْمَجْمُوعِ مِنْ مَرْوِيَّاتِ أَبِي الْفَضْلِ صَالِحٍ فِي الْمِحنةِ وَغَيْرِهَا

• عبد الملك الأثرى •

۱ - أَبُو الْفَضْلِ - صَالِحُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدَ بْنِ حَنْبَلٍ - وَتَى :

('گویم له باو کم بوو وتی : له سالی ۱۶۴ له دایک بووم '.

وه باوکی محمد بن حنبل له ته مه نی ۳۰ سالیدا وه فاتی کردووه، هه ربویه دایکی به خپوی کردووه).

۲ - أَبُو الْفَضْلِ وَتَى :

(باو کم رحمه الله روژی جومعه، سالی ۲۴۱ وه فاتی کرد، ته مه نی ۷۷ سالی بوو په حمه تی الله ی لیبت).

۳ - أَبُو الْفَضْلِ وَتَى :

(باو کم وتی : 'له ته مه نی ۱۶ سالیدا دهستم کرد به فیروونی فهرمووده .

کاتیک هُشیم وه فاتی کرد من ۲۰ سالی بووم، نه وهی لیم بیستوو له بهرم بوو، پیاوړیک هات بو لای مالی ابن علیّه و کتیبه کانی هُشیم ی پیبوو، فهرمووده کانی ناوی به سهر مندا خوینده وه، منیش پیموت : نه وهیان سه نه ده که ی ناوا و ناوایه .

نه و سالی هُشیم وه فاتی تیدا کرد که ۱۸۳ بوو، من دهرچووم بو کوفه، نه وهش یه که م سالی گه شته که م بوو .

وه یه که م دهرچوونیشم بو به سره سالی ۱۸۶ بوو ').

٤ - أبو الفضل وتی :

(پرسیارم ئی کرد : له کام سألدا گه شتت کرد بۆلای سفیان بن عیینة؟

وتی : ' سالی ١٨٧ ، کاتیگ گه یشتینه ئه وئ تازە فضیل بن عیاض وه فاتی کردبوو، ئه و سألە یه که م حه جم تیډا کرد، وه سالی ١٩٩ لای عبدالرزاق مامه وه، وه سالی ١٩٨ هه وائی مردنی سفیان بن عیینة و یحیی بن سعید و عبدالرحمن بن مهدي مان پیگه یشت.

ئه گهر ٥٠ درهه مم پیبووایه گه شتم ئه کرد بۆلای جریر بن عبدالحمید بۆ الری، هه ندیک له هاوړیکانم رۆیشتن بۆلای، به لام نه متوانی برۆم، چونکه پاره م پی نه بوو.

پینج حه جم کردوون، سی دانەیان به پی رۆیشتووم، له هه ر دانەیه کیاندا ٣٠ درهه مم خه رج کردووه .

یه که م گوئیلبوونم له هُشیم هه وه سالی ١٧٩ بوو، وه ابن المبارک هات بۆلامان له و سألە دا، ئه وه کوّتا هاتی بوو، رۆیشتم بۆ دانیشتنه که ی، به لام وتیان : ده رچوو ه بۆ طرسوس - ئه و کاته جهادی لیکراوه - ، وه سالی ١٨١ وه فاتی کرد .('

۵ - أبو الفضل وتی :

(به باوكم وت : له فهرمووده‌دا ئەمه‌ی تیدایه 'رسول الله ﷺ' فهرمووی ' ،
كه‌سیك ئەيكات به ' پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام ئەفه‌رموویت ' ؟
وتی : ' هیوام وایه کیشه‌ی نه‌بیّت ').

۶ - أبو الفضل وتی :

(كاتیک باوكم بیویستایه ده‌ستنویژ بگریّت نه‌یئه‌هیشته‌ هیچ كه‌س ئاو
بكات به‌ ده‌سته‌كانیدا تا ده‌ستنویژ بگریّت، به‌لكو‌ خو‌ی ئاو‌ی ئە‌كرد به‌ ده‌ستی
خویدا).

۷ - أبو الفضل ئە‌لیّت :

(گویم لی‌بوو‌ زۆر‌ سوره‌تی‌ الكهف‌ ی ئە‌خویند).

۸ - أبو الفضل ئە‌لیّت :

(جاری‌ وا‌ هه‌بوو‌ نه‌خۆش‌ ئە‌كه‌وتم، جامۆلكه‌یه‌ك‌ ئاو‌ی ئە‌هینا، قورئانی
به‌سه‌ردا ئە‌خویند، پاشان ئە‌یوت : ' لی‌، بخۆره‌وه‌، وه‌ ده‌موچاو‌ و ده‌سته‌كانت
بشو‌ ').

٩ - أبو الفضل ئەلئیت :

(جاری وا هه‌بوو ئە‌پرویشت بۆ بازار، ده‌سته دار و شتی دیکه‌ی ئە‌کری، پاشان خۆی هه‌لئیه‌گرت).

١٠ - أبو الفضل ئەلئیت :

(پروژیکیان هات بۆلامان، وه له‌لای من پیاویکی نابینای لی‌بوو قورئانی ئە‌خویند، هه‌واڵم پیدرا که یه‌کسه‌ر دانیشته و گوپی گرت - واته ئیمام أحمد -).

١١ - أبو الفضل ئەلئیت :

(پروژی جومعه بینیم، ئیمام وتاری ئە‌دا، وه داواکاریک داوای ئە‌کرد، وه له‌پال باوکمدا پیاویک هه‌بوو، داواکاره‌که پرووی له‌ باوکم کردبوو، جا پیاوه‌که خۆی چه‌مانده‌وه و له‌ ده‌ستیدا پاره‌ی تیدا بوو بۆ ئە‌وه‌ی باوکم وه‌ریبگریته و بیداته به‌ داواکاره‌که، باوکم پاره‌که‌ی وه‌رنه‌گرت له‌ پیاوه‌که).

١٢ - أبو الفضل ئەلئیت :

(پروژی جومعه له‌گه‌ڵی پڕۆشتم بۆ مزگه‌وته‌ی الجامع و خه‌لکی هاتنه‌ ده‌ره‌وه - واته فریای نوێژی جومعه نه‌که‌وتوون - ، پاش ئە‌وه‌ باوکم چوویه‌ مزگه‌وته‌وه، وه إبراهیم بن هانی النیسابوری مان له‌گه‌ڵدا بوو، باوکم پڕۆشته پێشه‌وه و چوار پکعات نوێژی نیوه‌پرووی بۆ کردین .

- باوکم - وتی : 'إبن مسعود هه‌مان شتی کرد له‌گه‌ڵ علقمة و الأسود ' .

۱۳ - أبو الفضل ئەلّیت :

(باوکم بۆی گێرامه وه وتی : عبدالرحمن بن مهدي بۆی گێراينه وه وتی له سفيان، له الحسن بن عبيدالله وتی : ' من و زر نوێژی جومعه مام له دهست چوو، ههريويه به جه ماعهت نوێژمان کرد، جا ئەمه م گێرايه وه بۆ إبراهيم - **النخعي** - وتی : ' عبدالله بن مسعود هه مان کاری کرد له گهڵ علقمة و الأسود له رۆژی جومعه دا' .

۱۴ - أبو بكر الإسفرايني ئەلّیت :

(پرسیارم له إبراهيم - **ابن هانی** - کرد دهبارهی ئەمه، وتم : جومعه تان له دهست چوو له گهڵ أحمد، پاشان چوار رکعات نوێژی بۆ کردن؟ وتی : ' به ئی') .

۱۵ - أبو الفضل ئەلّیت :

(باوکم بۆی گێرامه وه وتی : عبدالرزاق بۆی گێراينه وه وتی : سفيان هه والی پیداین وتی : له الحسن بن عبيدالله ه وه وتی : ' من و زر پیکه وه نوێژمان کرد، وه جومعه که مان فهوتا، جا پرسیارم کرد له إبراهيم - **النخعي** - وتی : ' عبدالله بن مسعود هه مان کاری کرد له گهڵ علقمة و الأسود' .

سفيان وتی : ' من و الأعمش یش کردمان' .

باوکم وتی : ' إياس بن معاوية ی قازی به سره ش کردوويه تی') .

۱۶ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوکم بۆی گێرامه وه وتی : زید بن حباب بۆی گێراینه وه وتی : جمیل بن حبیب بۆی گێرامه وه وتی : ' پۆژی جومعه هاتم بۆ مزگهوت، بینیم خه لکی نوێژیان کردووه، وه ایاس هات، ئەوکات قازی به سره بوو، له سووچیکی مزگهوته که دا پیشکهوت و نوێژمان کرد نه جه ماعهت ') .

باوکم وتی : (وه سوید بن غفلة نوێژی جومعه ی له دهست چوو، پاشان نوێژی نیوه پۆی به جه ماعهت کرد).

۱۷ - صالح وتی :

(له گه ل باوکم ئاماده بوون له لای إبراهيم بن أبي الليث ی هاوه لئ الأشجعي، وه علي بن المديني و عباس العنبري و کۆمه له یه کی زۆر له ئەهلی حه ديث ئاماده بوون، بانگی نوێکی نیوه پۆ درا، گوێیان له بانگه که بوو، علي پێی وت : ' أبا عبدالله ئە پۆیت بۆ مزگهوت یان لیڤه نوێژ ئە کهیت ؟ ')

وتی : ' ئێمه خوومان جه ماعهتین، لیڤه نوێژ ئە کهین ' ، پاش ئەوه نوێژیان کرد).

۱۸ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوکم بینی کاتییک مامه ی مرد که ناوی (عبدالله بن حنبل) بوو، کاتییک بۆنی لیڤه و کفن کرا ناوچاوانی ماچ کرد پیش ئەوه ی ده موچاوی دابیو شریت).

۱۹ - أبو الفضل ئەلئیت :

(وه کاتیەک لە سەر جەنازه ئاماده بووایه ئەوه له پێشییهوه رپئی ئەکرد، یان له نزیکهوه، وه ئەیوت : ' ئەگەر پێشی بکهوئیت به لامهوه باشتەر ').

۲۰ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوكم بۆی گێڕامهوه وتی : عبدالرزاق بۆی گێڕاینهوه وتی : معمر بۆی گێڕاینهوه له الزهري كه ' رسول الله ﷺ و أبو بكر و عمر له پێش جەنازهوه رپیان ئەکرد ' .

الزهري وتی : ' القاسم بۆی گێڕامهوه كه باوکی له پێش جەنازهوه ئەرؤیشت ').

۲۱ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوكم بۆی گێڕامهوه وتی : حجاج بۆی گێڕاینهوه وتی : لیث بۆی گێڕاینهوه وتی : عقيل بن خالد بۆی گێڕاینهوه له ابن شهاب هوه له سالم بن عبدالله ههوائی پێداوه كه ' عبدالله بن عمر له پێش جەنازهوه رپئی ئەکرد، وه رسول الله ﷺ له پێش جەنازهوه رپئی ئەکرد، وه أبو بكر و عمر و عثمان یش رضي الله عنهم ').

۲۲ - أَبُو الْفَضْلِ نَهْلَيْت :

(باوكم بۆی گێرامه وه وتی : باوكم بۆی گێرامه وه وتی : سفیان بۆی گێراينه وه وتی : محمد بن المنكدر گوئی له ربیعة بن عبدالله بن هدير بووه كه وتوویه تی : بینیم عمر خه لکی نه خسته پێش جه نازه كه ی زینب بنت جحش له وه ').

۲۳ - أَبُو الْفَضْلِ نَهْلَيْت :

(باوكم وتی : ' نابیت دابنیشیت هه تا جه نازه كه له سه ر ملی هه لگرانی نه هیئریته خواره وه).

۲۴ - أَبُو الْفَضْلِ نَهْلَيْت :

(چوار جار ته کبیره ی نه کرد له سه ر جه نازه، وه له گه ل هه ر ته کبیره که یدا دهسته کانی به رز نه کردنه وه، له یه که م ته کبیره دا فاتیه ی نه خویند، وه یه ک جار سه لامی نه دایه وه).

۲۵ - أَبُو الْفَضْلِ نَهْلَيْت :

(کاتیك نه پڕویشه گۆرستانه وه، نه عله کانی دائه که ند و نه یگرت به دهستیه وه).

۲۶ - أَبُو الْفَضْلِ نَهْلَيْت :

(نه گه ر مند الیکم بوایه نه و ناوی نه نا).

۲۷ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(وه ئه گهر ببومايه به خاوهنى مندالئىكى كچ، ئه يوت : ' پيغه مبه ران باوكى
كچان بوون ' ، وه ئه يوت : ' له باره ي كچانه وه ئه وه هاتووه كه خۆت ئه زانيت -
مه به ستى ئه وفه رمووده يانه يه له فه زئى به خيوكردنى كچدا هاتوون - ').

۲۸ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(رؤژئىكيان له ماله كه م نانى خوارد، پاروويه كى ئاماده كرد و داي به
خزمه تكاره كه).

۲۹ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(بووم به خاوهنى مندالئىك، هاوړپيه كم شتئىكى به ديارى بو هي نام،
مانگي ك پاش ئه وه هات و ئه يويست بروات بو به سره، پيى وت : ' ئه توانيت
قسه له گه ل ابا عبدالله - واته ئيمام احمد - بكه يت تا نامه يه كم بو بنووسيت بو
ئو و شيخانه ي به سره ؟'

جا قسه م له گه ل كرد

وتى - واته ئيمام احمد - : ' بوى نانوسم، ئه گهر ديارى پى نه دايتايه ئه وه بووم
ئو نووسى ').

۳۰ - أَبُو الْفَضْلِ ئەلئیت :

(هەرگیز نه مبینیوه هه نار و بههئ بکرپت، وه هیچ شتیکی تر له میوه، ته نهها ئەوه نه بیئت شووتی ئەکری و به نانه وه ئەیخوارد، یان تری و خورما، بیجگه ئەوانه نه مبینیوه بیکرپت).

۳۱ - أَبُو الْفَضْلِ ئەلئیت :

(باوکم پئی وتم : ' له کاتی گرانیدا دایکت په تیکی باریکی ئەچنی، پاشان ئەیفروشت به دوو درهه م، زیاتر یان که متر، ئەوکاته ئەوه بژیویمان بوو ').

۳۲ - أَبُو الْفَضْلِ ئەلئیت :

(کاتی خۆی پیش ئەوهی پاره له سولتان وهربگرین نانی له مألما ئەخوارد، وه جار جار شتمان بو بناردایه وهری ئەگرت و لئی ئەخوارد).

: مه به ست له (پیش ئەوهی پاره له سولتان وهربگرین) ئەوهیه کاتیکی ئیمام أحمد سهبری گرت و میحنه که ی له سه ر لاچوو، المتوکل مه عاشی برپه وه بو مالی ئیمام أحمد و منداله کانی و مامی، ئەوانه ی ترپاره که یان قبوول کرد بیجگه له ئیمام أحمد، مه عاشه که بهردهوام بوو هه تا سالی ۲۴۷ هه و کاته ی المتوکل له لایه ن کورپه که یه وه کوژرا .

۳۳ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(شەوێکیان نەخۆش کەوتم بەهۆی ئازاری چاومەوه، بەردهوام لەگەڵمدا بوو، وتم : 'ئەى پەرەردگارم داواى سەبرت لى ئەکەم.'
وتى : 'داواى سەلامەتى - العافیه - لە الله بکە، چونکە سەبر لەگەڵ بەلا و ناخۆشیدا دیت ').

۳۴ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(نامەى نووسى بۆ إسحاق بن راهويه، پاشان إسحاق نامەى بۆم نووسى :
' ئەمير عبدالله بن طاهر بانگى کردم، منیش پۆشتم بۆ لاى و نامەکەى أبى عبدالله م پێبوو.

وتى : ئەو نامەى چىيە ؟

وتم : نامەى أحمد بن حنبل.

وتى : 'بمدهرى' .

بردى و خوێندىهوه، وه وتى : ' من ئەو و حمزة بن هيصم البوشنجى م
خۆشئەويّت، لەبەر ئەوهى تێکەلى دەسەلاتدار نابن، وه من ئەم نامەىەت
نادەمهوه ' .

نامەکەى برد و لە ژێر بەرماڵەکەیدا داينا ' .

نامه‌کەى إسحاق م بەسەر باوکمدا خویندەو، ئیتر نامەى بۆ
نەنووسىەو. (نەنووسىەو).

۳۵ - أبو الفضل ئەلیت :

(ویستم بەندەیه‌کى نەسرانى بکرم، وتى : 'ئافره‌تى نەسرانى مەکره') .

۳۶ - أبو الفضل ئەلیت :

(لە سەردەمى الواثق دا رۆژیکیان رۆیشتە لای باوکم، وە اللّە ئەزانیت لە
چ بارودۆخی‌کدا بووین - واتە حائمان خراپ بوو لە پرووی داراییەو - وە رۆشتبوو بۆ
نوێژى عەسر، راخەریکی هەبوو لەسەرى دائەنیشت، هیندە کۆن بوو بوو
لەیه‌ک هەلوەشابوو، لەژێردا کاغەزیک هەبوو، تیایدا نووسرابوو 'ئەى باوکى
عبداللّە پيّم گەیشتوووە کە تۆ لە چ ناپەهەتیەکیدایت، وە چەندە قەرەزت
لەسەرە، هەربۆیە بە فلان کەسدا چوار هەزار درهەمم بۆ ناردوویت تا
قەرەزەکانتى پي بدەیتەو و گوزەرانی مال و مندالتى پي خوښ بکەیت، وە ئەمە
پارەى خيّر و زەکات نییە، بەلکۆ لە باوکمەو بە میراتى بۆم ماوەتەو، '، نامە‌کەم
خویندەو و دامنايەو.

کاتی‌ک هاتە ژوورەو - واتە ئیمام أحمد - وتم : باوکە گیان ئەو نامە‌یه‌ چيیه‌؟

دەموچاوى سوور بوویەو و وتى : 'من لە تۆ شاردمەو.

وتى : 'تۆ وەلامى نامە‌کە ئەبەیتەو.

پاشان بۆ پیاوه که ی نووسی : ' نامه که ت گه یشت پیّم، وه ئیمه له خوشی و سه لامه تیداین، قه رزه که مان هی که سیکه که په له مان لی ناکات، وه مال و مندالیشان له نیعمه ت و خوشیدان والحمدلله ' .

پاشان نامه که م برده وه بۆ ئه و که سه ی که نامه ی پیاوه که ی بۆ هینابوین، وتی : ' مالت ئاوا ! ئه گه ر أبو عبدالله ئه م پارهییه وهرگرتایه و بۆ نمونه فرپی بدایه ته دیجله وه پاداشتی وهرئه گرت، چونکه ئه م پیاوه به ئه نجامدانی کاری خیر ناسراو نییه ' .

پاش ماوه یه ک هه مان نامه له هه مان پیاوه وه هاته وه، ئه ویش به هه مان شیوه ی پیشوو وه لامی دایه وه.

پاش زیاتریان که متر له سالییک باسی ئه و پارهییه مان کرد، وتی : ' ئه گه ر وهریشان بگرتایه تا ئیستا ته و او بوو بوو ' .

۳۷ - أبو الفضل ئه لیت :

(ئاماده بووم دواى مه غریب ابن الجروي ى برای حسن هات بۆلای و وتی : ' من که سیکی به ناوبانگم، له م کاته دا هاتووم بۆ لات و شتیکم هه یه بۆم ئاماده کردوویت، هه ز ئه که م لیّم وهریگرت، وه میراتییه ' به رده وام ئه م قسه یانه ی ئه کرد هه تا هینده زۆری وت هه ستا و هاته ژووره وه.

پاشان حسن پئی وتم : براكه م وتی ' کاتیك كه دیتم هه تا زۆرم لئ بکردایه ئه و زیاتر ئه پۆشته دواوه، وتم پئی ئه لئیم - **پاره كه** - چهنده، وتم : ئه ی باوکی عبدالله سئ هه زار دیناره '، جا هه تا و به جییه شتم).

٣٨ - أبو الفضل ئه لئیت :

(أبو محمد فوران پئی وت : ' گویره ویم هه یه بۆت بنیرم؟

بیدهنگ بوو.

دوای ئه وهی أبو محمد لئ دووباره کرده وه وتی : ' ئه ی أبو محمد گویره ویه كه م بۆ مه نیړه دلم پییه وه سه رقائ بووه ').

٣٩ - أبو الفضل ئه لئیت :

(پیاویك له چین ه وه كاغه زی چینی ناردبوو بۆ كۆمه لئیک له فه رمووده وانان، یحیی و بیجگه ئه ویشی تیدا بوو، وه شتیکی نارد بۆ باوكم تا كاغه زه كانی تیدا دابنیت، به لام ره تی کرده وه).

٤٠ - أبو الفضل ئه لئیت : (وتم به باوكم : پیم گه یشتوو كه أحمد بن

الدورقي هه زار دیناری پئ دراوه.

وتی : ' به لئ کورپی خۆم، رزق و پۆزی په روه ردگارت باشته و هه میشه ئه مینیته وه - **مه به ستی به هه شته** - ').

٤١ - أبو الفضل ئەلئیت :

(رۆژێکیان لە پالیدا باسی پیاویک کرا، وتی : ' ئەى کورێ خۆم، براوه ئەوهیه
که به یانی - واتە لە قیامەت - ئەبیاتەوه، وه ئازاری که سی نه دا ییت).

٤٢ - أبو الفضل ئەلئیت :

(گویم لە باوكم بوو زۆر ئەیوت : ' اللّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ : ئەى پەرودرگارم
سەلامەتم بکە، سەلامەتم بکە ').

٤٣ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوكم بۆی گێڕامەوه وتی : یونس بن محمد بۆی گێڕاینهوه وتی : حماد بن
زید بۆی گێڕاینهوه وتی : یحیی بن سعید وتی که سعید بن المسیب ئەیوت : ' اللّهُمَّ
سَلِّمْ سَلِّمْ : ئەى پەرودرگارم سەلامەتم بکە، سەلامەتم بکە ').

٤٤ - أبو الفضل ئەلئیت :

(ئەگەر که سیک دووعای بۆ باوكم بکردایه، باوكم ئەیوت : ' ئیماندار
هیچی بۆ نامینیتهوه تهنه قهبره کهى نه بیّت، کار و کردهوه به گوێرهی
کو تاییه که یه تی).

٤٥ - أبو الفضل ئەلئیت :

(رۆژێکیان هاتمهوه بۆ مالهوه پیم و ترا : باوكت دوینی ناردبووی به دواتدا.

وتم : ناردبووت به دوامدا؟

وتی : 'دوینئ که سیک هات بۆلام چه زم نه کرد بیبینیت، کاتیک دانیشتبووم له قرچه ی نیوه پۆدا پیاویک له ده رگای دا، وه ک بلییت دلم بۆی ئاسووده و ئارام بوو، هه ستام و ده رگا که م کرده وه، پیاویکم بینی که جلیکی خوری له به ردا بوو، پارچه سه رپۆشیکی دابوو به سه ریدا، وه له ژیر خوری که وه قه میسیکی له به ردا بوو، نه شتیکی پیبوو ئاو و خۆراکی تیدا هه لبگریت، نه گوچان، وه گهرمی خۆر رهنگی ده موچاوی گۆریبوو.

وتم : 'وه ره ژووره وه'، جا هاته هۆله که وه.

وتم : 'له کوپوه هاتوویت؟'

وتی : له لای رۆژه لاته وه، ئه پۆم بۆ یه کیک له و که نار ده ریا یانه، ئه گهر له بهر مائی تو نه بوو یایه نه ئه هاتمه ناو ئه م شاره وه، به لام نیه تم هی نابوو سه لامیکت لی بکه م.

وتم : 'به م حاله وه؟!'

وتی : به لی .

پاشان پپی وتم : زوهد له دنیا دا چیه؟

وتم : 'که می هیوا و ئاوات' .

أبو الفضل وتى : (باوكم وتى : 'سهرم لى سوورماوو، له ناخى خوئدا وتم : خو من نه زيرم ههيه نه زيو! چوومه مالهوه و چوار پارچه نانم هينا بوى، وتم : من نه زيرم ههيه نه زيو، وه ئه مهش خوئراكمه. '

وتى : ئهى أبا عبدالله ييت خوئش ئه ييت ئه مهت لى وهرگرم؟

وتم : 'به لى، جا لى وهرگرم و خستنيه ژير كوئشى و وتى : هيوادارم ههتا الرقة به شم بكات، به الله ت ئه سپيرم، هه ر به پيوه بووم ته ماشام ئه كرد ههتا له كوئانه كه ده رچوو. '

أبو الفضل ئه لىيت : باوكم زور باسى ئه كرد).

٤٦ - أبو الفضل ئه لىيت :

(گويم له باوكم بوو وتى : كاتيك براينه لاي إسحاق بن إبراهيم بو تاقىكردنه وه، ئه و نامهيهى به سهردا خوئندرايه وه كه له طرسوس هه هاتبوو، له وهى كه به سهرماندا خوئندرايه وه برىتيبوو له 'هيج شتيك وه كو ئه و نييه، وه دروستكه رى هه موو شتيكه. '

منيش وتم : | وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ | (الشُّورَى : ١١) .

يه كيىك له ئاماده بووان وتى : پرسىارى لى بكه مه به ستى له | السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

| كييه؟

منیش وتم : ' ئه و - واته الله تعالى - به و شیوهیه ی که خوی فهرموویه تی
تبارک و تعالی . '

: له لای هه موو جه همیه کان، به جه همیه کانی سه رتا و موخته زیلی و ئه شعهری و
ماتوریدیه زه ندیقه مولحیده کان ناکریت مانای حه قیقی و پرووکه شی ئایه ته کانی سیفات
وه ربگیریت، چونکه قورئان و فهرمووده له گه ل ئه و کوفری که لامه دا ناگونجیت که
عه قیده یان له سه ربنیادناوه، به لام له لای سه له ف و ئه هلی سوننه الله تعالی به و شیوهیه ی
که له قورئان و فهرمووده دا وه سفی خوی کردووه، وه ک چۆن ئیمام أحمد ئاماژه ی پ
ئه کات .

۴۷ - أبو الفضل ئه لیت :

(پاشان تاقی کرانه وه، ئه وانیه ی که وه لامیان نه دایه وه نیردران بو زیندان،
جا وه لامیان دایه وه ته نها چوار که س نه بیئت : باوکم رحمه الله، وه محمد بن
نوح، وه عبید الله بن عمر القواریری، وه الحسن بن حماد السجادة .

پاشان عبید الله بن عمر، وه الحسن بن حماد السجادة وه لامیان دایه وه،
وه باوکم و محمد بن نوح مانه وه، هه ربویه ماوهیه ک له زیندانا مانه وه .

پاشان نامهیه ک له طرسوس هه هات ده رباره ی گواستنه وه یان، باوکم و
محمد بن نوح ره حمه تی الله یان لیبت پیکه وه به به ندکراوی گواسترانه وه له

به غداد، ئيمەش له گەليان رۆيشتين تا ئەنبار، أبو بكر الأحول له باوكەى پرسى : ئەى باوكى عبدالله، ئەگەر شمشیر بخريتە سەر ملت وەلام ئەدەيتەو؟
وتى : 'نەخیر' .

پاشان باوكم وتى : 'برديانين تا گەيشتينە الرحبة، كاتیک لييهو و رۆشتينه ژوورەو، ئەووش له تاريكايي شەودا بوو، له الرحبة دەرچوين پياويك پەيدا بوو
وتى : كامتان أحمد بن حنبل ن؟
پي وترا : ئەمەيه.

سەلامى لى كردم وتى : چى ئەبیت ئەگەر لێره بکوژيیت و هەر له ئێرهو
برۆيتە بەهەشتەو!
پاشان سەلامى لى كردم و رۆيشت.

منيش وتم : 'ئەمە كى بوو؟'
وترا : پياويكە له ربعة، له عەرب، له دەشت و چۆلەوانيدا شيعر ئەلييت،
پي ئەلین جابر بن عامر.

كاتیک گەيشتينە أذنة چووينە ژوورەو له تاريكايي شەودا، دەرگاكهيمان
بۆ كرايهو، كاتیک ئيمە ئەرۆشتينه دەرەو له دەرگاكه گەيشتين بە پياويك كه
ئەهاتە ژوورەو وتى : مژدەتان ليبييت، ئەو كابرايه مرد - **واته المأمون** - .
باوكم وتى : 'داوام ئەکرد له الله كه نەيبينم' .

۴۸ - اَبو الفضل ئەلیت :

(باوکم بۆی گێڕامه‌وه وتی : معمەر بن سلیمان بۆی گێڕاینه‌وه له فرات بن سلیمان له میمون بن مهران وتی : 'سئ شن هەن به‌هۆیانە‌وه خۆت تووشی به‌لا مه‌که، مه‌رۆره لای سولتان و کاربه‌دهست ئە‌گەر بشلێت فه‌رمانی پێ ئە‌که‌م به‌ گوی‌رایه‌لی الله، وه مه‌رۆره لای ئافره‌تێک ئە‌گەر بشلێت فی‌ری قورئانی ئە‌که‌م، وه گوی‌رامه‌گره بۆ خاوه‌ن هه‌وا و ئاره‌زوو، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی نازانیت دلت چ شتیکی پێوه ئە‌نووسیت ').

۴۹ - اَبو الفضل ئەلیت :

(باوکم و محمد بن نوح گواسترا‌نه‌وه بۆ طرسوس، له‌ البندون هه‌والی مردنی المأمون گه‌یشت، جا به‌ به‌ندکراوی گه‌رێ‌نرا‌نه‌وه بۆ الرقة، وه له‌ الرقة ه‌ گواسترا‌نه‌وه به‌ که‌شتی له‌ گه‌ل کۆمه‌لێک زیندانی تر‌دا.

کاتی‌ک گه‌یشتنه‌ ع‌نات، محمد بن نوح وه‌فاتی کرد و باوکم نوێژی له‌سه‌ر کرد.

پاشان به‌ به‌ندکراوی گواسترایه‌وه بۆ بغداد، له‌ الیاسریه‌ چه‌ند رۆژێک مایه‌وه، پاشان برا بۆ زیندانی له‌ مالێک له‌ نزیک مالێ ع‌ماره‌، پاشان گواسترایه‌وه بۆ زیندانی گشتی له‌سه‌ر رێگای الموصلیه‌.

لهو کاته وهی بردرا و گواسترایه وه هه تا ئه وکاته ی لئی درا و ئازاد کرا ٢٨ مانگ له زینداندا بوو.

باوکم وتی: 'پیشنویژیم بۆ ئه کردن به به نندکراوی' .

باوکم وتی: 'ئه گهر به نده که رپگری لئ نه کات له وهی به ته واوی نوێژه که ی بکات ئه وه کیشهی نییه - به کۆت و به نده وه نوێژ بکات - ' .

٥٠ - أبو الفضل ئەلئیت :

(وه ئه مبینی فوران گۆزه ئاوی ساردی هه ئه گرت و ئه یبرد بۆ زیندان بۆلای).

٥١ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوکم رحمه الله وتی 'شهوی نۆزدهی مانگی رهمه زان بوو که له زیندانه وه گواسترامه وه بۆ مائی إسحاق بن إبراهيم، وه به یه ک کۆت و به نند به نندکرا بووم، هه موو رۆژیک دوو که سی ئه نارد بۆ لام باوکم ناوی هیئان - أبو الفضل ئەلئیت أحمد بن رباح و أبو شعيب الحجام بوون - ، قسه و موناقه شهیان له گه ل ئه کردم، هه رکاتییک بیانویستایه به جیمه یلن بانگ ئه کرا کۆت و به نند بکریتم، له سه ر ئه م بار و دۆخه سی رۆژ مامه وه و قاچم چوار کۆت و به ندی پپوه بوو، رۆژیکیان یه کیکیان دواى قسه یه ک له نیوانمان و پرسیارلیکردن ده رباره ی زانستی الله پپی وتم که زانستی الله مخلوق ه.

منیش وتم : 'ئه ی کافر، کوفرت کرد' .

په یامبه ره که ی إسحاق که له گه لیان ئاماده ئه بوو پیی وتم : ئه مه
په یامبه ری پشه وای ئیماندارانه!!

منیش وتم : 'ئه مه کافر بووه' .

٥٢ - أبو الفضل ئه لیّت :

(باوکم وتی 'ناوه کانی الله له قورئاندا یه، وه قورئان له زانستی الله تعالی یه،
هه رکه سیّک بلیّت قورئان مخلوق له ئه وه کافره، وه هه ر که سیّک بلیّت ناوه کانی
الله مخلوق له ئه وه کافر بووه') .

٥٣ - أبو الفضل ئه لیّت :

(- ئیمام أحمد باسی ئه و کاته ئه کات که له بهردهم المعتصم دا موناقه شه ی کردووه -
: باوکم وتی 'که سیّک له ملاوه قسه ی ئه کرد، که سیّکی تریش له ولاوه قسه ی
ئه کرد، منیش وه لامی هه ردووکیانم ئه دایه وه، ئه گه ر باسی شتیکیان بکردایه له
الکلام، که له کتبی الله و سوننه تی رسول الله وه له ئه ئه ری کدا نییه ئه وه ئه موت
' نازانم ئه وه چیه!') .

٥٤ - أبو الفضل ئه لیّت :

(- ئیمام أحمد باسی ئه و شه وه ئه کات که به رژه که ی له بهردهم المعتصم دا
موناقه شه ی کردووه - : باوکم وتی 'به نه خوینی ناو بیجامه که م ده رکرد، پاشان کوّت

و بهنده كانم پئ توند كردهوه بۆ ئهوهى كاتيىك بانگ كرام بۆلاى بتوانم هه'يانگرم، به يه كيىك له سه'ربازه كانم وت 'په تيىكم بۆ پهيدا بكه'، په تيىكى بۆ هيىنام و كوۆت بهنده كهه پئ توند كردهوه، وه به نه خوينه كهه كردهوه ناو بيجامه كهه، بۆيه تيم كردهوه تا ئه گهر شتيىكم لئ كرا پرووت نه بمه وه'.

: واته جههميه كان سزايان داوه، ئه ويش به نه خوينه كهى كردوو هته وه ناو بيجامه كهى و توندى كردوو بۆ ئه وهى ئه گهر لييشيان دا ترسى ئه وهى نه بيت بيجامه كهى بيته خواره وه و لاشهى ده'ركه ويئت، وشهى السراويل به كارها تبوو من نه مزانى بنووسم شه'روال يان ده'رپئ يان بيجامه، بۆيه بيجامه كهه نووسى.

٥٥ - أبو الفضل ئەلئيت :

(باوكم وتى : له رۆژى سييه مدا بردرام بۆلاى - واته المعتصم - و ئه و كوومه'له يه ش ئاماده بوون، له ژوور يكه وه ئه برامه ژوور يكى تر، كوومه'له يه ك شمشي'ريان پي'بوو، وه كوومه'له يه كى ديكه قامچيان پي'بوو، وه جگه له وانه له جل و چهك، وه ژووره وه پر بوو له سه'رباز، وه له دوو رۆژى پيشوودا زۆرى له وانه - واته له سه'رباز- ليينه بوو.

كه يشتمه لاي و وتى : (قسه و موناقه شهى له گه'لدا بكه ن).

جا دهستیان کردهوه به موناغه شه که ی پیشوویان و قسه ی زور کرا له نیوانماندا، هه تا ئه و کاته ی که خو ی به ته نها تیایدا ئه مایه وه و منی دوور خسته وه.

پاشان کو بوونه وه و راویژی پی کردن، پاشان دووری خسته وه.

من و عبدالرحمن ی به ته نها بانگ کرد و پی و تم : (مالت ئاوابیت احمد، والله من به سوژم بو ت، من به زه ییم پیتدا دیته وه وه ک چون به زه ییم به هارون ی کو رپمدا دیته وه، که وایت وه لامم بده ره وه).

پیم وت : (ئه ی پیشه وای ئیمانداران، شتیکم پی بدهن له کتبی الله و سوننه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله).

کاتیک دانیشه نه که درێژه ی کیشا و قه لس بوو پیم وتی : (له عنه تی الله ت لیبت، ته ماحی ئه وه م تیتدا هه بوو - وه لامم بده یته وه -، رایکیشن و بیبه ن).

رایانکیشام و بردیانم، پاشان وازیان لیپینام.

دواتر وتی : (دار و قامچیه کان).

دار و قامچیه کانیا ن هیئا.

- پاشان نیمام احمد باسی سزادانه که ی نه کات نه لیت - :

پاشان بردرامه نیوان دوو داره وه و دهسته کانم به سترانه وه، کورسیه کی هیئا و له سه ر دانیشه ت - واته المعتصم -، وه ابن اَبی دوا د له راسه ریه وه وه ستابوو،

وه ئامادهبووانيش هه موويان به پيوه بوون، كه سيك له وانهى كه به ستبوو ميه وه وتى : (يه كيك له و دوو داره به توندى بگره)، من تينه گه يشتم چى وت، كاتيک تووند دهستى به ستم وازى لى هي نام و منيش هيچكام له داره كانم نه گرت.

أبو الفضل ئەلّيّت : (باوكم ره حمه تى الله لى ليبيت هه تا وه فاتى كرد ئازارى به دهست نه وه وه نه چه شت).

- پاشان ئيمام أحمد دريژه به باسه كه ئەدات - : پاشان به جه لادەکانى وت : (دهست پى بکه ن)، پاشان ته ماشاي قامچيه كهى کرد و وتى : (دانه يه کى تر بهيئن)، پاشان وتى : (دهست پى بکه ن).

به يه كيكيانى وت : (لى نزيك ببه ره وه، ئازارى پى بگه يه نه دهست به برين بچيت).

جا هاته پيشه وه و دوو قامچى ليدام و پاشان هاته دواوه.

به يه كيكي تری وت : (لى نزيك ببه ره وه، ئازارى پى بگه يه نه دهست به برين بچيت).

جا هاته پيشه وه و دوو قامچى ليدام و پاشان هاته دواوه.

: المعتصم چه ندين جه لادى ئاماده كردبوو، وه به سه ره يه کى دوو قامچيان لى ئەدا بوئە وهى جه لادەکانى هيلاک نه بن وليدانه کانيان به هيژبيت.

به رده وام بوو یه که یه که فەرمانی پیئه کردن، ئەوانیش دوو قامچیان لی ئەدام و ئەهاتنه دواوه، پاشان ههستا و هات بۆلام و ئەوانیش ههموویان له چواردهوری بوون، وتی : (مالت ئاوا بیئت أحمد، ئەوه خۆت به کوشتن ئەدهیت! مالت ئاوا بیئت وهلامم بدهرهوه با به دهستی خۆم رزگارت بکه م).

ههندیکیان پییان وتم : (وهیل بو تۆ، پیشه واکهت وا له راسه رت وهستاوه) عجیف نووکی شمشیره که ی چهقاندە له شم و وتی : (ئەتەوئیت به سه ر هه موو ئەوانه دا زال ببیت؟!).

إسحاق بن إبراهيم وتی : (مالت ئاوا بیئت خه لیفه به راسه رته وه وهستاوه) ههندیکیان ئەیانوت : (ئە ی پیشه وای ئیمانداران خوئنه که ی له ملی من).

پاشان گه راپه وه و دانیشته له سه ر کورسیه که ی و وتی : (لئێ نزیک ببه ره وه، ئازاری پی بگه یه نه ده ست به برین بچئیت).

ئێتر هه ر به رده وام بوو له بانگکردنی جه لاد له پاش جه لاد تا دوو قامچیم لیبدەن و وازم لیبه ئین، وه ئەیوت : (توند به، ده ستت به برین بچئیت).

- پاش ئەشکه نجه دانی ئیمام أحمد له لایه ن جه همیه کانه وه ئەئیت :- هۆشم له لای خۆم نه ما، کاتییک هۆشم هاته وه له ژووریکدا بووم، کووت و به نده که م لی

كرابوويه وه، يه كيک له ئاماده بووان وتى ' له سه ر پوو خسارت ر امانكيشايت،
پاشان له سه ر پشت خستمانيته سه ر حه سيرىكى زير '

منيش وتم : ' هه ستم به هيچ شتيك له وانه نه كردووه ' .

پاشان شوربايه كيان بو هيئام وتيان : ' بيخو ' .

وتم : ' رۆژوو ه كه م ناشكىنم ' .

٦٥ - أبو الفضل ئەلئيت :

(پاشان بردرا بو مالى إسحاق بن إبراهيم.

باوكم وتى : ' بانگى نوئىرى نيوهرؤ درا، پاشان نوئىرى نيوهرؤ مان كرد ' .

إبن سماعه وتى : ' ئەوه نوئىر ئەكهيت و خوین له برينه كهت دئته دهره وه ؟ !

' .

وتم : ' عمر بن الخطاب نوئىرى ئەكرد و برينه كهت خوینی لیده چۆرا ' .

جا بیدهنگ بوو.

- پاشان صالح باسى ئەو كاته ئەكات كه پزىشك هاتوو بۆلاى تا چاره سه رى بكات و

به شيك له گوشته كهى به هوى لیدانه وه گه نيوه - : پيى وت : ' ئەمه وئيت ئەم به شه بېرم

' .

پاشان پارچه ئاسنیکى هیئا، به پارچه ئاسنه که گوشته که ی ئه گرت و به چه قویه ک گوشته که ی ئه بری، وه باو کم ئارامگر بوو له سه ری و سوپاسی الله ی ئه کرد.

وه به رده وام ئه و برینانه ئیش و ئازاری هه بوو، وه شوینه واری لیدانه که دیار بوو له پشتیدا هه تا ئه و کاته ی وه فاتی کرد ره حمه تی الله ی لیبت).

۶۶ - أبو الفضل ئه لیبت :

(پاشان یه کییک له و دوو که سه ی له گه ی بوون پی و تم، وه ئه م که سه هاوه ی فه رمووده بوو، فه رمووده ی گوئی بوو به لام پاش ئه وه لوتبه رزی و کیبری نواند : ' ئه ی برازا که م، ره حمه تی الله له أبو عبدالله بیّت، سویند به الله هیچ که سیکم نه بینیه وه کو ئه و بیّت، کاتییک خواردنیان بو ئه هیئانین پیم ئه وت : ئه ی أبو عبدالله، تو به رۆژوویت، وه له حاله تی توقیه دایت.

تینووی بوو، جا به خزمه تکاره که ی وت ' ئاوم پی بده '، ئه ویش گۆزه یه کی داپی به فر و ئاوی تیدا بوو، لی وه رگرت و تۆزیک ته ماشای کرد، پاشان که راندیه وه بوی .

منیش زۆر سه رسام بووم به و ئارامگریه ی له سه ر برسیتی و تینوویتی له گه ل ئه و حاله ناخۆشه ی که تییدایه تی.

٦٧ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(له و رۆژانه دا هه وڵم ئە دا خواردنێک یان پارچە یه ک یاخود دوو پارچە نانی پێ بگه یه نم، به لām نه متوانی).

٦٨ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(که سیك له ئاماده بووان هه وائی پێدام وتی ' له و سێ رۆژهی که موناقه شه یان له گه ل کرد غه ربیم ئە کرد، جا هه لۆیستی نه گۆرا، وه پیم وا نییه هیچ که سیك هه بیئت وه کو ئە و بویر بیئت و دلی به هیژ بیئت ').

٦٩ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوکم بۆی گێڕامه وه وتی : گویم له عبدالرحمن بن مهدي بوو کاتیك باسی بشر المریسي له لا کرا وتی : (هه رکه سیك بلیت الله تبارک و تعالی قسه ی له گه ل موسی دا نه کردووه ئە وه کافره، تۆبه ی پێ ئە کریت، ئە گه ر تۆبه ی نه کرد له ملی ئە دریت).

٧٠ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوکم بۆی گێڕامه وه وتی : گویم له إسماعیل بن علیة بوو وتی : (هه ر که سیك بلیت قورئان مخلوق له ئە وه بیدعه چیه).

: واته بیدعه ی کوفری.

۷۱ - أَبُو الْفَضْلِ ئەلَّيْت :

باوکم وتی : (هه رکه سیك بلیت قورئان مخلوق له ئەوه کافر بووه، وه هه ر که سیك بلیت ناوه کانی الله دروستکراون کافر بووه، نوێژ ناکریت له پشتی ئەوه که سه ی ئەللیت قورئان مخلوق له، ئەگەر که سیك نوێژی - له پشت کرد - ئەوه ئە یگیژیته وه).

۷۲ - الْحَارِثُ بْنُ عَبَّاسٍ ئەلَّيْت :

وتم به أبي مسهر : ئایا هیچ که سیك ئە ناسیت مابیته وه دینی ئەم ئوممه ته بپاریژیت ؟

وتی : (نه خیر که س ناسم ته نه ا گه نجیک نه بیت له به شی رۆژه لاته وه).

: مه به ستی ئیمام أحمد له رحمهم الله

۷۳ - أَبُو الْفَضْلِ ئەلَّيْت :

باوکم وتی : (ناوه کانی الله له قورئان دان، وه قورئان له عیلمی الله یه، وه عیلمی الله مخلوق نییه، وه قورئان که لامی الله یه و مخلوق نییه له هه موو پروویه که وه و به هه موو جوړیک و له هه موو حاله تیک).

۷۴ - وترا به أبو عبدالله : (كۆمه ئېك هەن ئەگەر كەس ئېك بليت : كەلامى الله مخلوق نىيە، پي ئه ئين : ئيمامت كييه له مه دا؟ وه له كوئوه وتت مخلوق نىيه؟).

وتى : (به لگه وتهى الله تبارك و تعالى يه : **فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ** | آل عمران : ۶۱) جا ته نها قورئانى بو هات).

۷۵ - أبو الفضل ئەليت :

باوكم وتى : (قورئان له عيلمى الله يه، وه عيلمى الله مخلوق نىيه، وه نموونهى ئەمه زوره له قورئاندا).

۷۶ - پي وترا : ئايا هيچ يه كيك له زانايان وتوويانه مخلوق نىيه؟
وتى : (جعفر بن محمد).

: جعفر بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب، ناسراوبه الصادق، سالى
۱۴۸ هـ وه فاتى كردووه .

۷۷ - أبو الفضل ئەليت :

باوكم بوى گيړامه وه - به سه رمدا خوئنديه وه له كتيبە كه يه وه - : موسى بن داود
بوى گيړاينه وه وتى : أبو عبدالرحمن معبد بوى گيړاينه وه له معاوية بن عمار

الدهني وتی : وتمان به جعفر بن محمد : ئەوانه پرسیارمان لئ ئەکه ن دەربارە ی
قورئان که ئایا مخلوق ە ؟

وتی : (نه خالق ە ، وه نه مخلوق ە ، به لکو که لامی الله یه).

۷۸ - أبو الفضل ئەلئیت :

گویم له أبا عبدالله جعفر بن عبدالواحد بوو وتی : گویم عبدالأحد بن
عبدالرحمن بوو وتی : گویم له المعافی بوو وتی : گویم له الأوزاعي بوو وتی :
(الزهري و مكحول ئەیانوت که لامی الله یه و مخلوق نییه).

۷۹ - أبو الفضل ئەلئیت :

وتم به باوكم هەر که سیك بئیت لفظ م به قورئان مخلوق ە ، ئایا قسه ی
له گه ل ئەکریت ؟

وتی : (ئەو قسه ی له گه ل ناکریت و نوێژی له پشتەو ناکریت ، وه ئەگەر
که سیك نوێژی کرد له پشتیه وه ئەیگیریتەو).

۸۰ - أبو الفضل ئەلئیت :

يعقوب بن إبراهيم الدورقي پرسیار ی له باوكم کرد دەربارە ی که سیك بئیت
لفظ ی به قورئان مخلوق ە ، وه چی ئەلئیت دەربارە یان ؟

وتى : (ئەوانە قسەيان لە گەلدا ناکریت، وە لەو بابەتەدا قسەيان لە گەلدا ناکریت، قورئان کەلامى الله یە و غیر مخلوق لە هەموو پروویە کەو، وە بە هەموو شیوەیە ک، وە لە هەموو بارودۆخی کدا).

۸۱ - أبو الفضل ئەلیت :

(پێم گەیشته وە کە ابا طالب لە باوکمە وە گێراویەتیە وە کە ئەلیت : لفظ م بە قورئان غیر مخلوق لە، جا هەوائم دا بە باوکم.

وتى : (ئەمە کى پێى وتیت؟).

وتم : فلانە کەس.

وتى : (بنێرە بەدوای ابا طالب دا).

منیش بەدوامدا نارد، جا ئەو هات، وە فوران یش هات.

باوکم شوینی بەخۆی نەئەگرت و بە توورەییە وە پێى وت : (من وتوومە لفظ م بە قورئان غیر مخلوق لە؟)

- ابا طالب - پێى وت : (من ئەمەم بەسەرتدا خویندەو : | قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

|، بە منت وت کە ئەمە مخلوق نییە).

وتى : (ئەى باشە بۆ لە منە وە گێراوتەتە وە کە وتوومە لفظ م بە قورئان غیر مخلوق لە؟، وە پێم گەیشتوو لە نامە کەتدا ئەمەت نووسیوە، وە نووسیوتە بۆ کۆمەلێک خەلک، جا ئەگەر لە نامە کەتدا بوو ئەو بە توندترین

سرپنه وه بیسرپرده وه، وه بنووسه بۆ ئه و کۆمه له یه ی که پیشتر بۆت نووسی بوون که من ئه مه م پێ نه وتوویت).

زۆر توورپه بوو، وه پرووی تی کرد : (شتیکم لیوه ئه گیرپته وه که خۆم پیم نه وتوویت؟).

فوران هه ر خه ریکی پۆزش هیئانه وه بوو بۆی - واته بۆ اَبو طالب - .

ئه وی به جیه یشت و زۆر ترسابوو، پاشان اَبو طالب گه رایه وه و وتی که سرپویه تیه وه له کتیه که ی، وه نووسیویه تی بۆ ئه و کۆمه له یه که لی تی کچوو وه ئه و شته ی گیراوه ته وه له اَبو عبدالله وه.

۸۲ - اَبو الفضل ئه لیّت :

گویم له باوکم بوو وتی : جه همیه کان دابه ش بوون به سه ر سی کۆمه له دا کۆمه له یه کیان وتیان : قورئان مخلوق ه.

وه کۆمه له یه کی تریان وتیان : که لامی الله ه، وه بیده نگ ئه بین.

کۆمه له یه کی دیکه یان وتیان : لفظ مان به قورئان مخلوق ه.

الله عز وجل له قورئاندا ئه فه رموویت : | فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ | (التوبة

: ۶) .

جا جبریل بیستوویه تی له الله، وه پیغهمبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیستوویه تی له جبریل علیه السلام، وه هاوه لانی پیغهمبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پیغهمبه ریان بیستووه، که واته قورئان که لامی الله یه و مخلوق نییه).

۸۳ - أبو الفضل ئەلئیت :

وتم به باوكم ئایا قسه ناکریت له گه ل ئه وهی ئه وه ستیت له قورئاندا؟

وتی : (قسه ی له گه لدا ناکریت).

وتم : ئه ی ئه گهر که سیک قسه ی له گه لدا کرد؟

وتی : (فه رمانی پی ئه که یت، ئه گهر وازی له قسه کردن له گه لی هینا ئه وه قسه ی له گه ل بکه، وه ئه گهر وازی له قسه کردن له گه لی نه هینا قسه ی له گه لدا مه که).

۸۴ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوكم وتی : ' ئه گهر تاقیکرایه وه، ئه وه وه لام ناداته وه، وه له لای من زۆرلیکراو که سیکه که لی درابیت و سزای درابیت، به لام هه ره شه لیکراو به هه ره شه لیکرانی له لای من نابیت به زۆرلیکراو، له بهر ئه وهی ئه و ئایه ته ی الله تییدا فه رمووی | إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ | ده رباره ی عمار دابه زی، وه عمار سزا درا ').

: وتهی (ئه گه رتاقیکرایه وه، ئه وه وه لام ناداته وه) واته ئه گه ربانگ کرا بۆ ئه وهی بلیت
قورئان مخلوق ه ئه وه نابیت و بلیت .

٨٥ - أبو الفضل ئه لیت :

(باوکم زه پری دا له فه رمووده ی هه موو ئه وانیه ی که وه لامیان دایه وه).

٨٦ - أبو الفضل ئه لیت :

(ابن ریا حهاته به غداد و به ته مای به سره بوو، جا پئی گه یشت - **واته به**
نیمام احمد - که عبیدالله القواریری پۆشتوووه بۆ لای یان سه لامی لی کردوووه، جا
القواریری هات بۆ لای باوکم، کاتی که ته ماشای کرد وتی : 'ئه وه وه لامدانیه وه که ت
به س نه بوو هه تا سه لامت له ابن ریا ح کرد! '، وه ده رگا که ی داخسته وه
به سه ریدا.

وه الحزامی هات، له وانیه بوو که چوو بوو بۆ لای ابن أبي دؤاد، ته قه ی دا له
ده رگا، کاتی که چوووه ده ره وه و بینی ده رگا که ی داخست و هاته ژووره وه).

: ابن ریا ح و ابن أبي دؤاد دوو قازی جه همی بووم لعنهم الله.

۸۷ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(باوكم وتی : 'پیاو نابیت شایه تی بدات له لای قازیه کی جه همی ').

۸۸ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(پرسیار کرا له باوكم ده باره ی پیاو پک که که سیکی تری کردووه به شایه ت له سهر شتیک، پاشان داوای لی ئەکات له لای قازی شایه تی بو بدات، وه قازیه که ش جه همیه ؟

وتی : 'ناروات بو لای ').

۸۹ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(پرسیم له باوكم : ئایا که سیک نوێژ بکات له پشت قه ده ریه که وه ؟
وتی : ئەگەر - قه ده ریه که - وتی الله زانستی نییه به وه ی به نده گانی چی ئە که ن هه تا به نده گانی کاره که ئە که ن، ئە وه نوێژی له پشت وه ناکریت.
وه باوكم وتی : نوێژ ناکریت له پشتی رافضیه که وه ئە گەر هاوه لانی رسول الله ﷺ عه یبدار بکات).

۹۰ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

وتم به باوكم : له پیشخستندا چ شتیک هه لئه بژیریت ؟
وتی : (فه رمووده که ی ابن عمر).

وتم : ئایا فهرمووده که ی سفینه هه لئه بژئیت؟

وتی : (به ئی، ههردوو فهرمووده که به کارئه هیئین، فهرمووده که ی سفینه بریتیه له (خیلافهت سی سائه)، جا أبو بکر دوو سأل و شتیک خه لیفه بوو، وه عمر ده سأل، وه عثمان دوازده سأل، وه عه لی ش شهش سأل رضوان الله علیهم).

۹۱ - أبو الفضل ئه لئیت :

ئاماده بووم کاتییک پرسیاری ئی کرا ده باره ی که سییک که علی پئیش ئه خات به سه ر عثمان دا، ئایا ته بدیع ئه کریت؟

وتی : (ئه وه شایه نیه تی ته بدیع بکریت، هاوه لانی پئغه مبه ر صَلَّح عثمان بیان پئشخست).

۹۲ - أبو الفضل ئه لئیت :

باوکم بو ی گیرامه وه وتی : أبو سلمة الخزاعي بو ی گئیراینه وه وتی : (حماد بن زید جیاوازی ئه کرد له نیوان ئیمان و ئیسلام دا، ئیسلامی به گشتی دائه نا، وه ئیمان به تایبهت).

۹۳ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوكم وتی : (ئەگێردرێتەووە لە ئیمان بچوو ککراووەیە
لەناو ئیسلامدا، ئەگەر - **کەسیک** - زینای کرد ئەووە لە ئیمان ەووە دەرئەچیت بۆ
ئیسلام).

۹۴ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوكم وتی : (ئیمان وتە و کردەووەیە، زیاد ئەکات و کەم ئەکات).

۹۵ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوكم وتی : گویم لە یحیی بن سعید القطان بوو وتی : (سفیان بن سعید
رێگری ئەکرد لەوہی - **کەسیک** - بلیت من ئیماندارم.
وہ یحیی زیاد کردن و کەم بوونەوہی - ئیمانی - بەباش دانا و بۆچوونی وا
بوو).

۹۶ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوكم وتی : أبو نعيم وتی : گویم لە سفیان بوو ئەیوت : (ئیمان زیاد و کەم
ئەکات).

۹۷ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوكم وتی : گویم له وكيع بوو وتی : (ئیمان زیاد و كه م ئەكات)، وه سفيان
يش هه مان قسه ی ئەکرد.

۹۸ - أبو الفضل ئەلئیت :

باوكم وتی : إبراهيم بن شماس بۆی گێراينه وه وتی : جرير بن عبدالحميد
ئەلئیت : (ئیمان زیاد و كه م ئەكات).

۹۹ - أبو الفضل ئەلئیت :

باوكم وتی : إبراهيم بن شماس بۆی گێراينه وه وتی : عبدالله بن المبارك
ئەلئیت : (ئیمان پله به ندی هه یه).

۱۰۰ - أبو الفضل ئەلئیت :

باوكم وتی : إبراهيم بن شماس بۆی گێراينه وه وتی : گویم له يحيى بن سليم
بوو وتی ابن جريج وتی : (ئیمان وته و کرده وه یه).

۱۰۱ - أبو الفضل ئەلئیت :

باوكم وتی : سريج هه وائی پیداین وتی : عبدالله بن نافع هه وائی پیدام وتی :
(مالک ئەیوت ئیمان وته و کرده وه یه).

۱۰۲ - أبو الفضل ئەلئیت :

باوكم وتی : ابن شماس بۆی گێڕاينه وه وتی : گویم لیبوو پرسیار دهرباره ی ئیمان له فضیل بن عیاض کرا وتی : (ئیمان له لای ئیمه له ناوه وه و دهره وه شه، دانپیدانانه به زمان، وه قبوولکردنه به دل، وه کارپیکردنیه تی).

: (وه کارپیکردنیه تی) واته کاربکهیت به وهی که به زمان وتووته و به دل قبوولت کردوه .

۱۰۳ - أبو الفضل ئەلئیت :

باوكم وتی : أبو سلمة الخزاعي بۆی گێڕاينه وه وتی : (مالک و شریک و أبو بکر بن عیاش و عبدالعزیز بن أبي سلمة و حماد بن سلمة و حماد بن زید وتیان : ئیمان بریتیه له ناسین، وه دانپیدانان، وه کارکردن).

۱۰۴ - أبو الفضل ئەلئیت :

باوكم وتی : إبراهيم بن شماس بۆی گێڕاينه وه وتی : (گویم له ابن المبارک و جریر بن عبدالحمید و يحيى بن سليم و النضر بن شميل و بقية بن الوليد و أبو إسحاق الفزاري و إسماعيل بن عیاش بوو وتیان : ئیمان وته و کرده وهیه).

۱۰۵ - أبو الفضل ئەلئیت :

(باوكم له دهړچوونه كهيدا بؤ العسكر نوږځى كورت ئه كرده وه).

: (العسكر) شوښنېك بوو كه المتوكل داواى له ئيمام كرد پروات بوى.

١٠٦ - أبو الفضل ئه لئيت :

(باوكم وتى ئه گهر رېځه كه چوار بُرد دريځر بوو ئه وا نوږځ تئيدا كورت
ئه كړيته وه، ئه وهش ئه كاته شازده فه رسه خ).

: هه ر فه رسه خيځ نزيكه ي پينچ كيلومه ترونيوه .

١٠٧ - أبو الفضل ئه لئيت :

(جاريځيان نوږځى عه سر پيشنوږځيم كرد، پي و تم : نوږځه عه سره كه ت لى
دريځر كړدينه وه، له هه ر ځكعاتيځدا پازده ئايه ت بخوښه).

: واته له سه فه ردا هه م نوږځه كه كورت ئه كړيته وه، هه م قورئاني كه ميس
ئه خوښدرئيت، والله أعلم .

۱۰۸ - أبو الفضل ئەگىرئىتەوہ :

- كاتىك نىمامى أحمد لە لای المعتزى كورى المتوكل دىتەوہ ئەئىت - : (كاتىك ھاتە ژوورەوہ جلەكانى داکەند و دەستى كرد بە گریان، وتى : ئەوہ شەست سألە من لەوانە پارىزراوم، كەچى ئىستا لە كۆتايى تەمەنمدا تووشم بوون! وا دانانىم سەلامەت بووبم لە چوونم بۆ لای ئەم منداڵە - واتە المعتز -، چجای بگات بە كەسىك كە لەو كاتەى ئەرۆمە لای تا ئەو كاتەى دەرئەچم ئەبىت ئامۆژگارى بكەم؟! - واتە المتوكل -

۱۰۹ - أبو الفضل ئەگىرئىتەوہ :

- نىمام أحمد پيش چوونى بۆ لای كورى خەليفە جليكى تايبەتى بۆ ئامادەكرا بوو لەبەرى بكات - پاشان وتى : (صالح ئەم جل و بەرگە بنيرەرەوہ بۆ بەغداد با بفرۆشريت و پارەكەى بكرىت بە خىر، وە ئىوہش لە پارەكەى هيج شتىك بۆ خۆتان نەكړن).

۱۱۰ - أبو الفضل - باسى ئەو كاتە ئەكات كە لە ميو اندارى خەليفە بوون - ئەئىت:

(سئ رۆژ لەسەر يەك بەرپۆژوو ئەبوو بە خواردنى خورما و شۆربا، بەو شىوہىە پازدە رۆژ بەردەوام بوو، وە سئ رۆژ جارىك رۆژووى ئەشكاند، پاش ئەوہ ھەموو شەو نا شەويك رۆژووى ئەشكاند، وە رۆژووى تەنھا بە پارچە نانىك ئەشكاند).

۱۱۱ - أبو الفضل ئەئىت :

- له بهرئه وهی پیر و نه خوش بووه هه موو رۆژیک المتوکل پزیشکی ناردوووه بۆ لای -
(هه موو رۆژیک ابن ماسویه ی ئه نارد بۆ لای، ته ماشای ئه کرد و ئه یوت : ئه ی
باوکی عبدالله، من مه یلم هه یه بۆ تۆ و هاوه له کانت، وه هیچ نه خوشیه کت نییه
ئیللا سستی و که می ئیسراحه تکردن نه بیئت).

۱۱۲ - أبو الفضل ئه لیئت :

- یعقوب ی نێرده ی المتوکل دیت بۆ لای - (یعقوب وتی : ئه ی باوکی عبدالله،
پیشه وای ئیمانداران تامه زرۆی بینینته، وه ئه لیئت : (بزانه که ی دیت بۆ لام؟)،
چ رۆژیکه تا پێی رابگه یه نم؟
وتی : ئه وه عایدی خۆتانه).

۱۱۳ - أبو الفضل - باسی ئه و کاته ئه کات که له میو انداری خه لیفه بوون - ئه لیئت :

(جومعه بۆ جومعه خه تمیکی ئه کرد، کاتیکی خه تمه که ی ته و او بکر دایه
بانگی ئه کردین، ئه و دوعای ئه کرد ئیمه ش ئه مانوت ئامین).

۱۱۴ - أبو الفضل ئه لیئت :

باوکم وتی : (سویند به الله هیوای مردنم ئه خواست له و پرووداوه ی
پیشوودا - واته له فیتنه ی خه لقی قورئاندا -، وه من له م حاله ته و ئه و ی تریش
ئاواته خوازی مردنم، ئه مه فیتنه ی دنیا یه، ئه و ی تریش فیتنه ی دین بوو).

پاشان دهسته كانى كرد به ناو يه كدا و وتى : (ئه گهر رڤوحم به دهست خوّم بووايه ئه وه دهرم ئه كرد) پاشان په نجه كانى له يه ك ئه كرده وه.

۱۱۵ - أبو الفضل ئەلّيت :

(وه سيه تيكي كرد - واته ئيمام أحمد -، بسم الله الرحمن الرحيم، ئه مه وه سيه تي أحمد بن حنبل ه، وه سيه تي كردووه كه شايه تي ئه دات به وهى هيچ په رستراويكي به حهق نيه ته نها الله نه بيت، تاك و بپاوتايه و هاوه لي نيه، وه محمد ﷺ به نده و نيردراويه تي، ناردوويه تي به هيدايت و دينى حهق بو ئه وهى سه رى بخت به سه ر هه موو دينه كانى تر دا ئه گهرچى موشريكه كانيش پييان ناخوش بيت.

وه وه سيه تي كردووه بو ئه وانهى له بنه ماله و خزمه كانى كه گوپرايه لي ئه كه ن الله بپه رستن و له خواپه رسته كان بن، وه شوكرانه بژيري بكه ن و له شوكرانه بژيره كان بن، وه دلسوزبن بو كوومه لي موسولمانان.

وه وه سيه ت ئه كه م به وهى رازيم الله په روه ردگارم بيت، وه ئيسلام دينم بيت، وه محمد ﷺ پيغه مبه رم بيت).

۱۱۶ - أبو الفضل ئەلّيت :

- المتوكل پارهى مانگانه ئه برپته وه بو ئيمام أحمد و بنه ماله كهى، ئيمام أحمد قبوولي ناكات، وه فه رمان به كوپره كانيشى ئه كات پاره كه وه رنه گرن - باوكم پي و تم : (ئه ي صالح)

وتم : بفه رموو له خزمه تدام.

وتی : (حه زئه کهم واز له و پارهیه بهینیت، وهری مه گره، وه مهیده به کهسی تریش، چونکه ئه زانم ئیوه به هۆی منه وه وهری ئه گرن).

من هیچ قسه یه کم نه کرد.

پیی وتم : (ئه وه چیته ؟).

وتم : حه زنا کهم به دهم شتیکت پی بلیم، به لام دواتر پیچه وانه کهی ئه نجام بدهم، به و شیوهیه وام لی دیت درۆ و دوور ووییم له گه ل کردبیت، له بنه ماله که شدا کهسی تیدا نییه ئه وهندهی من مندالی هه بییت و پیویستی پیی بییت، وه من پیشتر شه کوای حالی خۆم ئه هیئنایه لات و ئه توت : (بارودۆخی تۆ به باردودۆخی منه وه به ستراره، به لکو الله ئه م بارودۆخه م له سه ر لابیات)، وه دوعات بو ئه کردم، جا داوا کارم الله وه لامی دابیئتیه وه.

وتی : (واته ئه وه ناکه یت که پییت ئه لییم ؟!).

وتم : نه خیر.

وتی : (ههسته الله ئاوا و ئاوات لی بکات).

وه فه رمانی کرد به گرتنی ئه و درگایه ی له نیوان من و ئه ودایه، جا عبدالله پییم گه یشته و پرسیاری کرد، منیش تیمگه یاند، وتی : ئه ی من چی بلییم ؟

وتم : ئه وه یان عایدی خۆته.

جا هه مان شتی منی به ئەویش وت، ئەویش وتی : نه خێر.

جا هه مان کاری منی له گه‌ڵ ئەویش کرد . . . وه هه جری کردین و ده‌رگای
نیوان مائی خووی و ئیمه‌ی داخست، وه ئاگاداری دا له وه‌ی شتیکی له مائی ئیمه
برواته مائی).

۱۱۷ - أبو الفضل ئەلیت :

- صالح باسی کو‌تاییه‌کانی ته‌مه‌نی باوکی نه‌کات - (شه‌وانه له په‌نایدا ئەخه‌وتم،

ئه‌گه‌ر شتیکی بو‌یستایه‌ پێی ئەوتم، منیش بو‌م ئەکرد.

وه هه‌میشه‌ زمانی ئەجوو‌لاند - بو‌ ذیکر کردن. -

وه هه‌رگیز به‌هووی نه‌خۆشیه‌وه نه‌ینالاندوو‌ه ته‌نها ئەو شه‌وه نه‌بی‌ت که
تییدا وه‌فاتی کرد.

وه هه‌ر به‌ پێوه‌ نو‌یژی ئەکرد، پام ئەگرت و ئەویش پ‌کوع و سو‌جده‌ی
ئه‌برد، وه به‌رزم ئەکرده‌وه له‌ پ‌کوعه‌که‌ی.

وه هه‌میشه‌ می‌شکی له‌لای خووی بوو.

له‌ پ‌وژی جومعه‌، دوا‌زده‌ی مانگی ربیع الأول، دوا‌ی دوو سه‌عات له
هه‌له‌هاتی خۆر وه‌فاتی کرد پ‌حه‌مه‌تی الله تعالی لی‌بی‌ت).

المَجْمُوعُ مِنْ مَرَوِيَّاتِ
أَبِي الْفَضْلِ صَلَّح فِي الْمِحْنَةِ وَغَيْرِهَا

۱ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

باوكم بؤى گيڙامه وه وتى : زيد بن حباب بؤى گيڙاينه وه وتى : عياش بن عقبه
بؤى گيڙاينه وه وتى : (پيڻم گه يشتو وه كه عمر بن عبدالعزيز زور ئه يوت ' اللّهُمَّ
سَلِّمْ سَلِّمْ ').

: (اللّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ) واته ئه ي پهره ردگارم بمپاريڙه بمپاريڙه.

۲ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(باوكم به نياز بوو بروات بؤ مه ككه به مه به ستي ئه نجامداني حه ج، وه
يحيى بن معين هاوسه فهري بوو.

باوكم پيى وت : (إن شاء الله ئه پږوين حه جه كه مان ئه كه ين، پاشان ئه پږوين
بؤ صنعاء بؤ ئه وه ي گوښيستى عبدالرزاق بين).

باوكم وتى : چووينه مه ككه وه، پاشان ته وافي گه يشتن به كه عبه مان كرد،
عبدالرزاق يش له ناو خه لكيدا ته وافي ئه كرد، يحيى بن معين ناسيه وه چونكه
پيشتري بينيبووي، پاش ئه وه ي عبدالرزاق ته وافه كه ي ته واو كرد پږويشت و له
پشت المقام ه وه دوو ركعات نوښري كرد پاشان دانويشت، ئيمه ش ته وافي خو مان
كرد و دواتر دوو ركعات نوښرمان له پشت المقام ه وه كرد، يحيى بن معين هه ستا

و رۆیشت بۆ لای عبدالرزاق و سهلامی لئێ کرد و پێی وت : ئەمه احمد بن حنبل ی براته.

وتی : الله جیگیری بکات، ئەوهی پێم ئەگات دهربارهی هه مووی شتی جوان و باشه.

یحیی پێی وت : إن شاء الله بهیانی دین بۆ لات تا لیتهوه بیستین و بنووسینهوه.

دوای ئەوه عبدالرزاق ههستا و رۆیشت.

باوکم به یحیی بن معین ی وت : (بۆچی موعیدت له شیخ وەرگرت؟).

یحیی وتی : بۆ ئەوهی گوئیستی بین، الله مانگیك چوون و هاتن و پارهی رێگهی بۆ گه راندیتهوه.

باوکم وتی : (من نیهتیکم هیناوه و الله تعالی ئەمبینیت، نیهتهکه م تیکناده م بهوهی که تۆ ئەیلێیت، ئەچین بۆ لای).

جا چوون بۆ لای له الصنعاء گوئیستی بوون).

: یهکه مجار نیهتی ئەوهیان هیناوه هه ج بکهن، دواتر برۆن بۆ یه مهن بۆ لای عبدالرزاق، پاشان که عبدالرزاق ئەبینن له مه که تهواف ئەکات یحیی بن معین ئەلێت ئەمه فرسه ته با لێره گوئیستی فرموده کانی بین و رۆیشتن و هاتنی مانگیك، وه پارهی

رېښه مان بۆ ئه گه رېته وه، أحمد بن حنبل یش ئه لیت من شتی وا ناکه م چونکه یه که مجار
نیه تم بۆ ئه وه نه هی ناوه، وه الله ش ئاگاداره، هه ربویه پاش حه ج ئه چن بۆیه مه ن بۆ لای.

۳ - أبو الفضل ئه لیت :

(پیاویک بینی باوکم پینووسی پییه، پئی وت : ئه ی أبا عبدالله،
گه یشتوویته ته ئه م ته مه نه! وه ئیمامی موسولمانانیشته!
باوکم وتی : له گه ل پینووس هه تا ناو گۆر).

۴ - أبو الفضل ئه لیت :

(گوئیستی باوکم بووم وتی : به دهستی خۆم هه زار هه زار فه رمووده م
نووسی بیجگه له وه ی که بۆم نووسراوه).

۵ - أبو الفضل ئه لیت :

(گوئیستی باوکم بووم وتی : هه ر که سیک هاوه لانی فه رمووده به گه وره
رابطگیت، ئه وه له به رچاو رسول الله ﷺ گه وره ئه بیته، وه هه ر که سیک به که م
ته ماشایان بکات، له به رچاوی رسول الله ﷺ بچووک ئه بیته وه، له به ر ئه وه ی
هاوه لانی فه رمووده حیبر و زاناکانی رسول الله ﷺ).

۶ - أبو الفضل ئه لیت :

(رۆژئیکیان له لای باوکم بووم ئافرهته کان بانگیان کردم، وتیان : به باوکت
بلی نان یان ئارد مان نه ماوه.

پیم وت، وتی : (یه ک دهقه).

دواتر شته که ی دواخست، ئافرهته کان پیاوین و تمه وه، منیش پیم وته وه،
وتی : (یه ک دهقه).

کاتی ک ئیمه له م بارودۆخه دا بووین پیاویک تهقه ی دا له ده رگا، چوومه
ده ره وه بۆ لای، بینیم پیاویکی خۆراسانیه داریکی به سه رشانه وه یه که
تووره که یه کی پیه وه، پیم وت : چ پیاویستیه که ت هه یه ؟

وتی : پیاویستم به أحمد بن حنبل ه.

منیش چوومه ژووره وه و هه وائلم پیدا.

باوکم وتی : (بگه رپره وه بۆ لای و پیی بلی : بۆچی هاتوویت ؟ پرسیار ت هه یه ؟
یان هاتوویت بۆ بیستنی فه رمووده ؟).

پیاوه که وتی : نه پرسیارم هه یه نه بۆ بیستنی فه رمووده هاتووم.

منیش به باوکم وت، وتی : (بیکه ژووره وه).

پیاوه که هاته ژووره وه و دار و تووره که که ی دانا، پاشان پیی وت : تۆ أحمد
بن محمد بن حنبل ییت ؟

وتى : (به ئى).

وتى : من يه كىكم له خه ئكى خوراسان، دراوسىيه كم نه خوش كه وت
منيش به سه رم كرده وه، پىم وت : ئايا هيچ شتىكت پىويسته ؟

وتى : (ئمه پىنج هه زار دره مه ئه يبه يت و ئه يده ته ده ست احمد بن حنبل
له دواى مردنم)، جا منيش به وه مه به سته له خوراسانه وه هاتووم.

باوكم پى وت : (ئايا له نيوان ئيمه و ئه و پياوه دا هيچ ناسياويه ك هه يه ؟)
وتى : نه خير.

باوكم پى وت : (ئايا له نيوان ئيمه و ئه و پياوه دا هيچ خزميه تيه ك هه يه ؟)
وتى : نه خير.

باوكم وتى : (ره حمه تى الله ت لىبىت كوى بكه ره وه).

پاره كه ي لى وه رنه گرت، هه ربويه پاره كه ي هه لگرت و ئيمه به جى يشت.

پاش ماويه كه باوكم له ناو كتيبە كانيدا دانىشتبوو ته ماشاى كتيبە كانى
كرد و سه رى به رز كرده وه و وتى : (ئه زانى صالح پيش چه نىك خوراسانيه كه
له لامان بوو ؟).

وتم : نه خير.

وتی : (به ئە مرۆوه شهست و یه ک رۆژه، ئایا هیچ له و ماوهیه دا برسی بوون؟
یان پێویستان به شتێک بووه و نه تانییت؟.

: ئیمام أحمد رحمه الله زۆر دنیانه ویست بووه له کاتی کدا دنیا زۆر به پویدا کرایه وه،
ئه گه رده رباره ی ژیا نی بخوینیته وه بۆت ده رئه که ویت زۆر جار زۆر که س ویستوو یانه پاره ی پێ
بدن به لام هه رگیز پاره ی له هیچ کامیکیان قبوول نه کردووه له کاتی کدا زۆر موحتاج بووه.

٧ - أبو الفضل ئە لیت :

(باوکم داوای لی بووردنی ئی ئە کردم له باره ی حسن و سعید له وه، وه ئە یوت
: هه رکه سییک که الله تعالی په یمانی ئی وه رگرتییت ئیلا دیته دنیا وه).

: حسن و سعید دوو کوری ئیمامی أحمد بن که له کۆتاییه کانی ته مه نیدا له دایک
بوون، هۆکاری داوای لی بووردنی ئیمام أحمد له صالح ی کوری ئە وه یه که بژێوی و خه رجی
منداله کان که وتوو هته سه ر صالح چونکه ئیمام أحمد پیر بووه، وه صالح یش مندالی خۆی
زۆر بوون، والله أعلم.

۸ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(مجاهد بن موسی هات بۆ لای و وتی : ' ئەهی أبا عبدالله، مژدهت لیبت، ئەم خەلکە شایەتی باشییت بۆ ئەدەن، خەم مەخۆ ئەگەر ئیستا بگەریتەو بۆ لای الله عز وجل '، مجاهد ئەگریا و دەستی ماچ ئەکرد، وە پێی وت : ' ئەهی أبا عبدالله وەسیەتم بۆ بکە '، باوکیشم ئاماژەیی بۆ زمانی کرد).

۹ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(باوکم پێی وتم : ' ئەو کتیبەم بۆ بەینە کە وتەیی ابن إدريس، لە لیث ی تێدایە کە ئەللیت : طاوس رقی لە نالەنāl کردن بوو '، منیش بەسەریمدا خویندەو، جا هیچ نالەیی نەکرد تەنھا ئەو شەو نەبیّت کە تێیدا وەفاتی کرد).

۱۰ - أَبُو الْفَضْلِ بَاسِي کَاسِي نَاشَتَنی باوکی ئەکات و ئەللیت :

(ئیمە کفنمان ئەکرد و نزیکەیی سەد کەس لە بەنی هاشم ئامادە بوون، ناوچاوانیان ماچ کرد، دوای ئەو خستمانە سەر دارە مەیتەکە).

۱۱ - أَبُو الْفَضْلِ ثَعْلَبِي :

(پیم گەشت کە پاش مردنی أحمد بن حنبل لە لای المتوکل باسی ئەو کرا کە لە نیوان هاوێلانێ أحمد و بیدعە چییەکاندا شەر و ئازاوێ ئەبیّت، المتوکل بە هەوایی نەرهەکی وت : لە هیچ شتێک لە هەوایی ئەوان ئاگادارم مەکەرەو، بەلکو یارمەتیان بدە، چونکە هاوێلەکیان پێشەوایە کە لە ئوممەتی محمد

ﷺ، الله تعالى زانی که تاقیکردنه وه و ئارامگرتنی أحمد چهنده، وه له ژیان و پاش مردنیشی زانسته که ی بهرز کرده وه، هاوه له کانی باشتین هاوه ئن، من پیم وایه الله پاداشتی أحمد ئه داته وه به پاداشتی الصدیقین).

والحمد لله رب العالمین

داواکارین الله عز وجل په حمهت و رازیوونی خو ی برژینیت به سه ر شیخ الإسلام أبو عبدالله أحمد بن محمد بن حنبل الشیبانی، وه له گه ل رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هاوه لانی چه شری بکات و بیخاته به رزترین به شه کانی به هه شته وه، وه هیدایه تی ئیمه ش بدات به تیگه یشتنی ئو و ته واوی زانا پاپه رزه کانی تری سه له ف له قورئان و سوننهت تیبگه ین و شوینپییان هه ل بگرین، وه له سه ر ئو وه بهمانریه نیّت، بهمانرینیّت وه زیندوو مان بکاته وه، آمین أجمعین.

<https://t.me/salafyummat>

https://t.me/ktebakany_salaf_kurdy

<https://t.me/jami3mutun>

<https://t.me/salaflibrary>

<https://t.me/atharisalaf>

https://t.me/Ktebxanay_salaf1

https://t.me/imamakany_kufr

https://t.me/Abu7anifa_u_ahliraiy

https://t.me/Hamam_alathari

<https://t.me/fergaySU>